

keri namestujejo davku podverženo ljudstvo, namreč: opát Eder iz Melka, opát Beer iz Praga, M. vitez Krajnski, odbornik deželnih stanov (kje? ne vemo), dr. Seiler, mestni župan dunajski, advokat vitez Gredler na Dunaji, dr. Paitinger, predsednik kupčijske zbornice v Leoben-u na Štajarskem, in pa ogerska grofa Juri Andrassi in Juri Festetics.

— C. kr. ministerstvo je dovolilo, da bosniški frančiskan pater Rados sme po vseh deželah našega cesarstva milodarov nabirati za novo bolnišnico v Carigradu na Turškem, kamor se bojo posebno bolniki avstrijski kakoršne koli vere sprejemali. Kakor česki časniki pišejo, potuje pater Rados zdaj po Marskem.

— Mesnic, kjer se konjsko meso zdravih kónj kakor goveje toda cenejše prodaja (po 8, 10 in 12 novih krajcarjev funt) je na Dunaji in okolici dunajski zdaj 6. Dosihmal je bilo tu 4900 kónj zaklanih in njih meso prodano, 197 jih pa ni bilo za klavšnjo pripušeni.

— Toliko je snega padlo povsod, da so se nekatere železnice zlo zakasnile, nekatere pa celó izostale.

Iz Tersta. „Triest. Zeitg.“ toži, da ne le srebernih šestice, temuč tudi novih in starih krajcarjev tako pomanjkuje, da dostikrat kak tergovec na drobno kakošnega blaga za tega voljo prodati ne more, ker bankovca ni v stanu menjati. Šestice — pravi „Triest. Ztg.“ — grejo na Turško z dobičkom po 5 od 100; starih krajcarjev gré veliko v južne kraje Ogerskega, kjer se 60 starih krajcarjev za nov gold. spečá, tedaj pri 100 gold. čez 11 gold. vloví; novi krajcarji pa potujejo na Beneško in Furlanijo, kjer ž njimi plačila v srebernem dnarji pobotujejo, tedaj 100 nov. krajc. za srebern goldinar dajo, s katerim se pa pridobí nadavek (ažio) srebra. Pač živa potreba je, da bi se kmali odpravile zadrege z drobižem.

Iz Zagreba. „Napredak“ piše v svojem poslednjem listu: „Hvala Bogu! malo čemo se opet probuditi i napredovati. S dovolom viš. mjesta ustanovit će se ili bolje rekav nastaviti kod nas u Zagrebu narodna čitaonica, koja će se u doljnem varošu smestiti, pretežno slavenske novine, spise itd. deržati i tako domoljubnom občinstvu za čitanje pripraviti.“ — „Katol. list“ pa piše: „Udova banica grofica Sofija Jellačička napatila se je u društvu grofa Karla Seilerna i njegove sopruge u Jeruzalem. Dne 11. t. m. odplovili su visoki hodočastnici parabrodom iz Tersta put Aleksandrije.“

Iz Ogerskega. Čedalje več homatij se sliši iz Ogerskega. Protestantiski zbori, ki niso zadovoljni z novim cesarskim patentom, ki določuje oblasti in pravice protestantske cerkve, se vkljub vseh prepovedb zberajo po celi deželi in podpisujejo pisma zoper cesarski patent, in če ne morejo tega drugod storiti, se godí to v cerkvi med službo Božjo. 15. dan t. m. je bil celó velik hrup v Peštu. Po popisu „Wien. Ztg.“ so hotli protestanti vkljub prepovedi zbor (konvent) v Peštu napraviti. Ker jim je policija cerkev zaperla, so se hotli v šoli sniti; al preden so šolo odperli, je prišla od policije prepoved, da tudi tu ne smejo zbora imeti. V tem je pa prišlo po ravno opravljenih biljah za rajnega slavnega ogerskega pesnika Kisfaludy-a v veliki cerkvi kakih 100 študentov pred protestantsko šolo. Ker večkratnega opomina, naj grejo mirni domú, niso ubogali, so prišle vojaške patrole; študenti so se potem brez opora razkropili; le enega samega študenta, ki se je nespodobno obnašal, je patrola vjela in seboj peljala. Na to pa je vstal velik hrup; študenti so se podali pred policijsko hišo in so poslali nekatere svojih tovaršev k policiji, naj spustí zapertega. Policijski vodja jim je prigovarjal, naj le mirni grejo domú; na to so šli saksebi brez daljnega nepokoja. Pozneje je bil zaperti študent izpušen. — Kaj bo dalje iz vse te opornosti ogerskih protestantov zoper cesarski patent, se ne vé.

Iz Českega. Goveja kuga se je zatrosila tudi že na Česko. — Zraven goveje kuge pa razsaja v okolici habriški tudi zajčja kuga, za katero je že dokaj zajcev poginilo. — Najnovejši vezek českega, vsacih 5 tednov pod vredništvom gospoda Belak-a izhajočega časnika „Posel z Pratiy“ je v prepoved djan.

Iz Tiroljskega. Tudi tukaj se po celi deželi podpisuje pismo milovanja in verne udanosti, katero se bo papežu v Rim poslalo.

Iz Laškega. Ktere poslance bojo vlade v kongres poslale, še ni gotovo. Sliši se, da rusovska vlada prigovarja angležki, naj pošlje lord Palmerston-a ali lord Russel-a; ali bo sardinska vlada poslala Cavour-a ali ne, se tudi še ne vé. Tudi Švicarji hočejo svojega namestnika v kongresu imeti, ako bi utegnula zastran Savojške vlade kaka prememba se sprožiti. Pravijo, da bojo začasne vladarstva srednje Italije tudi svoje opravnike v Pariz poslale, da bojo pozvedanja dajali, ako bi treba bilo. Ker Garibaldi nima zdaj z vojsko nič opraviti, je čas pokoja obernil za to, da si je poiskal mlado lepo ženico, hčer laškega grajšaka.

Iz Rima 6. dec. Pred božičnimi prazniki vsako leto imajo sv. oče papež velik skriven zbor (konsistorij). Tudi letos so se že delale priprave za ta zbor; al včeraj je vse nehalo, in kakor je podoba, bo konsistorij še le po novem letu. Pisma iz Rima pravijo, da bi bili papež radi konsistorij napravili, ker jim je žal, da več škofij nima škofa, ktere poterjujejo v takih zborih, — al važne druge okoljšine (punt v nekterih rimskih deželah) so sv. očeta primorale odložiti konsistorij noter do tistega časa, da se bo kongres v Parizu snidel in rešil važne zadeve. Pravijo, da bojo papež čakali do tega časa, po tem pa „z zadnjo besedo“ (ultimatum) stopili na dan.

Iz Francozkega. Iz Pariza 15. dec. Knez Rihard Metternich je včeraj cesarju Napoleonu izročil pismo, v katerem ga avstrijska vlada poterjuje za svojega poročnika v Parizu. Knez Metternich (sin nekdanjega prvega avstrijskega ministra) je pri ti priložnosti Napoleonu željo razodel, da bi bile avstrijska in francozka vlada spet dobre prijateljici. Napoleon mu je to obljubil rekši, da cesarja Franc-Jožefa osebno zlo spoštuje, in da mu je prav po volji, da je knez Metternich izvoljen za poročnika avstrijske vlade. — Ako s tem pogovorom primerimo to, kar je lani ob novem letu cesar Napoleon avstrijskemu poslancu Hübner-ju rekel in z novoletnico vojsko napovedal, je pač očiten velik razloček med letos in lani, kateri kaže, da v prihodnjem kongresu bote francozka in avstrijska vlada eno pot šle. Da bo ta pogovor Lahe zlo osupnil, ki so od cesarja Napoleona vse kaj družega pričakovali, je jasno kot beli dan.

Iz Srbije. Iz Belinegrada. Knez Miloš je v soglasji s starešinstvom preklical postavo, po kateri so mogle vse bukve, ki so bile v Srbiji tiskane ali v Srbijo pripeljane, v serbskem deržavnem pravopisu tiskane biti.

Popravek. V 49. listu namesto „Boj pri sv. Miklavžu na Doberni na Koroškem“ beri „Boj pri sv. Mik. na Dob. na Štajarskem“ (poleg doberških toplic Bad Neuhaus). Tadanji junaški doberški fajmošter so se zvali Franc Perkan.

Pogovori vredništva. Gosp. dr. R. v G: Česar ste želeli, smo Vam poskerbeli; nadjamo se, da že imate oba lista. Kar ste obljubili, nas je razveselilo. — Gosp. A. K. v Z: Tudi Vam se je poslalo, česar ste želeli. Za pošiljanje reči Vam bojo listi vprihodnje dohajali brez plačila. — Gosp. K. Ž. v Z: Nič nismo prejeli. — Gosp. pr. Š v G: Hvala lepa za poslano; prosimo po priliki za obljubljeni. — Gosp. J. Išk. v Fr: Ker je treba o Vaši zadevi obširnjšega odgovora, naznanite nam kmali, kako se ima adres napraviti, da Vam pride pismo gotovo v roke. — Gosp. J. Fr. Št. v Lj: Le večkrat kaj! Ljubo bi nam bilo, ako bi Vas po osebi poznali.